

Krisztina története:

Az én történetem 2010-ben kezdődött, amikor elhatároztuk a párommal, hogy szeretnénk kisbabát. Sajnos, ahogy teltek múltak a hónapok, aztán évek, szomorúan állapítottuk meg, hogy valami baj lehet, ami miatt nem sikerül teherbe esnem. 2011-ben észrevettek egy miómát, amit az orvos persze egyből el szeretett volna távolítani (jó pénzért), mondván hogy emiatt nem esek teherbe. Nem hagytam magam, kikértem más orvos véleményét is, aki azt mondta szerencsére, hogy hozzá se kell nyúlni, mert kicsi (2cm).

Aztán 2013-ban elmentem egy másik orvoshoz, aki részletes kivizsgálást végzett, és endometrióziist diagnosztizált egy 8cm-es csokicisztával. Na, akkor már megijedtem kicsit, ezért beleegyeztem a műtétbe. A cisztát eltávolították, az összenövéseket oldották, illetve a bal oldali petevezetékem is el volt záródva, de az is megoldódott. Aztán közölte velem az orvos, hogy sajnos ez elég gyorsan visszanőhet, nem ír fel semmilyen hormon tablettát, próbálkozzunk a babával, mert ilyenkor műtét után könnyebb teherbe esni. Ami ugye nem sikerült, viszont a CA125 értékem 2-3 hónap múlva magasabb lett mint előtte, és a ciszta is már újra 4-5cm volt. És akkor tettem fel a kérdést, hogy akkor minek egy újabb műtét, ha szinte csak a tünetet szünteti meg, az okot nem? Ekkor találtam rá Tündére, aki felvilágosított, hogy mekkora butaságot csinálnék azzal, ha újra megműtteném magam, hiszen a műtét miatt jön elő az újabb ciszta. Mivel nem szívesen tettem volna meg ezt a lépést, teljesen Tündére bízott magam és a tanácsaira. Meg is tettem az első lépést, elmentem hozzá. Már az első alkalommal mély benyomást keltett bennem, és elmagyarázott sok mindent, hogy mi miatt alakulhatott ki bennem ez a betegség, és mit tehetek ellene. Mondtam, hogy bármit megteszek a cél érdekében, csak hogy egészséges legyek és babám születhessen. El is kezdtük az ARWEN tornát, illetve kaptam egy elég szigorú étrendet, ami teljesen ellentmondott a mai megszokott étkezésnek. Első gondolatom az volt, hogy úristen, mikor lesz időm mindennap ennyit főzni munka mellett? És a tornát mikor lesz energiám csinálni? Hol fogom tudni beszerezni mindezt? Tele voltam kérdésekkel. Aztán muszáj volt átállítani az agyam és komolyan venni, mert tudtam, hogy ez nem játék. Viszont hihetetlen nagy akaraterő kell hozzá, hogy mindezt végigcsinálja valaki! Nem volt sok tünetem, csak néha menstruációnál volt olyan érzés, hogy mindjárt meghalok, annyira görcsöl a hasam. És amint a tornát elkezdtem, ez a fájdalom már csak a múlté volt, és azóta sem tért vissza. Még ha néha nem is tudtam 100%-osan betartani mindent, javulás lépett fel, a cisztám összement, és ez már fél siker volt. Sajnos, már Németországban élek, és nincs lehetőségem az órákra járni, és ezért sajnálom hogy nem előbb bukkantam rá Tündére. Nehéz minden mozdulatra tökéletesen emlékezni és jól csinálni.

Novemberben túl estem egy sikertelen lombikon, ami előtt a cisztám kb 3-4cm volt, viszont az orvosom azt mondta (aki magyar), hogy ha kiszerezném vetetni a cisztát, számoljak azzal, hogy minden egyes műtét után kevesebb lesz a petesejtek száma, illetve semmi nem fog megoldódni endo területen, csak ideiglenesen. Így ő csak annyit tett, hogy a petesejt leszívás előtt a cisztát is (csak ) leszívta. Ami azóta csak 2 cm, mert nekiálltam rendszeren a tornának, illetve az étkezést is próbálom betartani. Most lesz március elején a következő lombik, de igazából csak magamtól várhatom a csodát, mert csakis én tehetek azért, hogy odabent minden rendbe legyen.